

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/61/2017
Identifikačné číslo spisu:	2313010771
Dátum vydania rozhodnutia:	07.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2313010771.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému Ing. R. N. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 7. novembra 2017 v Bratislave o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 10. novembra 2016, sp. zn. 5To/63/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 15. decembra 2015, sp. zn. 29T/176/2013, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného Ing. R. N. spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Trnave z 12. augusta 2013, sp. zn. Kv 78/11, ktorá bola na neho podaná pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že 25. novembra 2010 v čase o 18:38 hod. z nezisteného miesta v O. ako zástupca riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru O. zavolať svojmu podriadenému ppor. W. W., ktorý bol člen hliadky spolu s npor. V. Y., a s vedomím, že npor. V. Y. riešil priestupok vodiča motorového vozidla Ing. J. W., u ktorého nameral v dychu 0,24 mg/l alkoholu, a s vedomím, že za takéto konanie musí byť menovanému zadržané vodičské oprávnenie v zmysle nariadenia prezidenta Policajného zboru číslo 12/2009, npor. V. Y. cestou ppor. W. W. prikázal, aby priestupok vodiča motorového vozidla Ing. J. W., ktorý viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, vyriešili tak, aby tomuto nebol odobratý vodičský preukaz, pričom splnenie svojho príkazu si následne telefonicky preveroval priamo u npor. V. Y., čím konal v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 1 písm. k) zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení v spojení s § 48 ods. 3 písm. a), § 49 písm. c) zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave napadol uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 10. novembra 2016, sp. zn. 5To/63/2016, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo príslušnej krajskej prokuratúre prvýkrát (priamo odvolacím súdom) doručené 30. decembra 2016, podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku generálny prokurátor stručne rekapituluje predchádzajúce konanie a s poukazom na znenie ustanovení § 371 ods. 1 písm. g), § 264 ods. 1 a § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. v podstate tvrdí, že okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní nezákonným spôsobom v tom, že odmietol vykonať dôkaz prečítaním svedeckých výpovedí dôležitých svedkov J. W. a W. W. (z prípravného konania, pozn.). To malo podľa dovolateľa v konečnom dôsledku za následok nezákonnosť celého rozhodnutia, keďže súd nepripustil vyjadrenie svedkov k rozporom medzi ich prvými výpoveďami a výpoveďami na hlavnom pojednávaní.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky: 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 10. novembra 2016, sp. zn. 5To/63/2016-752 (správne číslo konania, pozn.), a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 319 a § 264 ods. 1 Tr. por. v prospech obvineného Ing. R. N.; 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj predchádzajúce konanie vrátane rozsudku Okresného súdu Galanta z 15. decembra 2015, sp. zn. 29T/176/2013-718 (správne číslo konania, pozn.); 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený Ing. R. N. v písomnom vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora prostredníctvom obhajcu opakovane poprel spáchanie skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu. Zároveň tvrdí, že dôvody pre podanie dovolania nejestvujú, tak ako nikdy nejestvovali dôvody pre vznesenie obvinenia a pre podanie obžaloby, pričom dovolanie podľa neho nespĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a vecnej správnosti. Poukazuje pritom na to, že generálny prokurátor opiera svoje dovolanie o § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. v spojení s § 264 ods. 1 Tr. por. tvrdiac, že ak súd prvého stupňa nevyhovел návrhu prokurátora na doplnenie dokazovania čítaním výpovedí svedkov W. a W. z prípravného konania pred vznesením obvinenia, tak konal nezákonným spôsobom a teda porušil zákon v prospech obvineného, pričom odvolací súd túto nezákonnosť nenapravil, keď skonštatoval, že uvedené údajné pochybenie súdu prvého stupňa nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej. V tejto súvislosti obvinený dovolaniu vytýka, že generálny prokurátor v ňom neuvádza žiaden skutočne podstatný bod výpovede dotknutých svedkov, v ktorom sa odchýlili od svojich skorších výpovedí. V podstate z týchto dôvodov obvinený zastáva názor, že obsah tvrdení uvádzaných v dovolaní vecne nezodpovedá zákonnému vymedzeniu žiadneho dovolacieho dôvodu a navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 369 ods. 1, veta prvá Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet.

Podľa § 369 ods. 2 písm. a) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

V prvom rade považuje najvyšší súd za potrebné v súlade so svojou ustálenou judikatúrou pripomenúť,

že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012). Zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich podradenie pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o generálnym prokurátorom použitý dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., treba ďalej uviesť, že jeho naplnenie predpokladá, že pri získaní, resp. vykonaní dôkazu (dôkazov), na ktorom je napadnuté rozhodnutie (odcudzujúce alebo oslobodzujúce) výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené, bol porušený zákon takým spôsobom a v takej intenzite, ktorá znamená porušenie práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z toho zároveň (a contrario) vyplýva, že pod uvedený dovolací dôvod nemožno úspešne podradiť námietku nepoužitia konkrétneho dôkazu (dôkazov) ako podkladu pre napadnuté súdne rozhodnutie, zo strany súdu nižšieho stupňa vylúčeného či už z dôvodu jeho nezákonnosti alebo nepotrebnosti (primerane uznesenie najvyššieho súdu z 31. januára 2017, sp. zn. 1 TdoV 2/2016).

Práve o takýto prípad ale ide v posudzovanej veci, keď generálny prokurátor vecne namieta len to, že súdy odmietli napriek návrhu prokurátora prečítať zápisnice o skorších výsluchoch konkrétnych svedkov, hoci pre takýto postup boli podľa neho splnené podmienky stanovené v § 264 ods. 1 Tr. por. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. však môže dovolací súd, ako už bolo uvedené vyššie, posudzovať iba to, či použitý dôkaz správne použitý byť nemal. Nemôže ale skúmať, či nepoužitý dôkaz mal byť použitý (primerane tiež uznesenie najvyššieho súdu z 31. januára 2017, sp. zn. 1 TdoV 2/2016).

Generálnym prokurátorom vecne uplatnenú námietku by síce bolo možné podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por., konkrétne, že „boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí“, no osobou oprávnenou na podanie dovolania z tohto dôvodu je iba minister spravodlivosti (§ 369 ods. 1 Tr. por.).

Preto najvyšší súd viazaný generálnym prokurátorom vecne uplatnenou argumentáciou jeho dovolanie podľa § 382 písm. b) Tr. por. bez preskúmania veci odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.